

24 december – 30 december 2019

Weekthema: Spreken in de stilte? Spreekt God of spreek jij?

Dinsdag 24 december

Heer, ik hoor van rijke zegen

Lezen: Mattheüs 13:18-23 (2)

Een opbrengst van 10.000,6000 of minimaal 3000 procent: dat mag wel rijke zegen heten. En daar horen we ook van! Juist in landen waar christenzijn zo moeilijk is, bijvoorbeeld China, komen honderden, soms duizenden tot geloof. Het schijnbaar machteloze evangelie gaat tóch overwinnend verder. Maar... in ons werelddeel, ons land? Ook daar gebeurt méér dan we soms denken. God weet wonderlijk harten te treffen en mensen te trekken. Maar wat zijn de 'dorens' die bij ons het evangelie toch vaak verstikken? Hebben we het te druk? Jezus noemt 'de zorg voor de wereld'. We kunnen zó in beslag genomen worden door wat er allemaal moet, dat ruimte en rust om het Woord aan ons te laten werken ontbreken. Of hebben we het te goed? heeft 'het bedrog van de rijkdom' ons te pakken? Bezit, consumptie, vakantie, films, muziek, computer, hobby's... allemaal dingen die ons leven 'verrijken'. Maar wie daar vervulling in zoekt, komt bedrogen uit. Ons hart raakt leeg. We missen God! Soms is het nodig dat we stilstaan en tot onszelf komen: waar ben ik mee bezig? Om dan biddend ervoor te vechten dat God ruimte krijgt in ons leven. Daarvoor moet misschien het nodige opzij. Maar de winst zal groot zijn.

Woensdag 25 september (Eerste kerstdag)

Er was geen rust...

Lezen: Lucas 2:1-7

Het kerstevangelie zet in met een schrijnend bericht. Er is geen plaats voor de komende Jezus en Zijn ouders in de herberg. En dat terwijl een herberg toch een plek was van rust, geborgenheid en veiligheid voor mens en dier. Denk maar aan de barmhartige Samaritaan uit de bekende gelijkenis, die de neergeslagen man toevertrouwt aan de zorg van de herbergier. Geen plaats voor de Heiland der wereld. Dat is trouwens typerend voor heel Zijn aards bestaan. Is dat ook niet typerend voor Zijn volgelingen die op verschillende plaatsten op deze wereld vervolgd en verdrukt worden?

De vossen hebben holen en vogels hebben nesten, maar de Zoon des mensen werd verlaten, overgeleverd aan vloek en hel. Waarom? Om voor u en jou en mij plaats te maken in het hart van God. Hij door God verlaten, opdat wij tot God genomen en nooit meer door Hem verlaten worden. Dat is de grote blijdschap van het kerstevangelie en we verstaan het tot onze diepe verwondering door het geloof. Maar dan is er voor ons straks ook een plaats in het Vaderhuis. Komt laten wij aanbidden, die Plaatsbereider, die voor ons verachtelijk werd een plaats ontzegd.

Donderdag 26 december (Tweede kerstdag)

Vrede op aarde?

Lezen: Lucas 2:8-16

Op vele plaatsen en uit vele monden zal op de kerstdagen het 'Ere zij God' worden gezongen. Het is ook een prachtig lied en we zingen het ongetwijfeld met bepaalde gevoelens. Maar hoe is de nuchtere werkelijkheid? Denk eens aan die vrede op aarde, wat merk je daar na de kerstdagen eigenlijk van? Gaat het oorlogsgeweld, vervolging en verdrukking niet gewoon door en blijven mensen elkaar op hun werk, binnen de familie of in het huwelijk het leven niet zuur maken. Toch is, wat de engelen in hun lied proclameren, waar: er is vrede op aarde. Wat ze zingen is geen wens, maar een feit. Alleen, die vrede moeten we niet zoeken bij mensen. Die komt niet uit ons op. Wij hebben de vrede in het paradijs wreed verstoord. Wij hebben God de oorlog verklaard. Dat is de bron van alle onvrede. En dan toch vrede op aarde? Ja, vrede in het Kind van de kribbe. Hij is onze Vrede. En Hij geeft vrede aan een ieder, die voor hem capituleert, die voor het Kind knielt en bidt: O Vredevorst, Gij kunt gebieden de vrede op aarde en in mijn ziel. En je gaat meezingen met alle kerstfeestvierders: Wij dan, gerechtvaardigd door het geloof, hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus. Dan ben je gelijk een vredestichter.

Vrijdag 27 december

Stilte, ook als het spannend wordt.

Lezen: Mattheüs 13:18-21 (1)

Voelen we de spanning in deze uitleg van Jezus? Hij komt op ons af met 'het woord van het koninkrijk'. En 'koninkrijk' is een machtswoord: God wil en zal het weer te zeggen hebben. Maar dat machtswoord wordt in ons leven uitgestrooid als machteloos en weerloos zaad,

waar vaak niets van terecht komt. God zal als Koning erkennen betekent immers: eigen zin en wil aan Hem met het zaad dat op de harde weg viel. Het 'zegt ons niets', en Gods vijand zorgt wel, dat er ook niets van blijft hangen. Of het gaat als met het zaad dat op een dun laagje aarde viel. Het schiet snel op, maar de groei stopt vanwege de harde rots onder de oppervlakte. We aanvaardden vlot het evangelie zolang het ons een blij gevoel geeft. Maar als het volgen van Jezus iets gaat kosten? Als trouw zijn aan Hem onze belangen in de verdrukking laat komen? Dan blijkt de innerlijke onwil en we haken af. Nu, zulke harde harten wil God niet met geweld openbreken! Hij blijft wél bezig om met de zachte krachten van Zijn Geest ons te winnen en tot overgave te brengen.

Zaterdag 28 december

Hoe vinden wij stilte in de strijd?

Lezen: Esther 3:7-11

De Amalekiet Haman is begonnen aan zijn laster- en moordcampagne. De kern van zijn gedachtegang is: de Joden zijn anders dan wij, praten anders dan wij, doen anders dan wij, dienen de koning anders dan wij, en dáárom kunnen zij niet onder ons blijven bestaan. Jodenhaters kunnen het niet hebben dat de Joden Gods volk zijn, en dat de HEERE een plan met Zijn volk heeft. Opstand tegen God uit zich vaak in blinde haat tegen Gods volk op aarde. Dat zie je in het Nieuwe Testament terug als Christus' discipelen worden vervolgd. Gods Kerk in het Oude en Nieuwe Testament gaat door lijden en strijden heen naar een heerlijke toekomst. Jezus heeft vaak voorspeld dat Zijn volgelingen vervolgd zullen worden. Tot aan de Wederkomst zal de duivel er alles aan doen om Gods kinderen te treffen. Voor de kerk is het van groot belang te geloven dat de strijd tegen het kwaad niet allereerst onze zaak is, maar Gods zaak! Wie aan Gods volk komt, komt aan God Zelf! Wie Gods volk wil uitroeien, moet eerst God Zelf uitroeien. Wie zou dat kunnen? Niemand! Hoe staan wij in die strijd? Waakzaam of nonchalant? Verzekerd of verkrampd?

Zondag 29 december

God spreekt!

Lezen: Handelingen 22:1-21

Op de trappen van de Romeinse kazerne in Jeruzalem staat een man. De soldaten om hem heen moeten hem beschermen tegen de dringende menigte. Het volk wil deze man grijpen en doden! Maar Paulus – want hij is het – spreekt zijn volksgenoten aan. Hij wil zichzelf verdedigen. Hij spreekt hen aan met respect, als vaders, in hun eigen taal. Hij vertelt hun dat dit niet de eerste keer is dat mensen hem willen doden omwille van Christus.

Zal Paulus gedacht hebben aan vroeger, toen hij degene was die de christenen vervolgde? Toen was Christus Zelf hem tegemoet gekomen om hem te vragen: ‘Saul, waarom vervolgt je Mij?’ Zoals zijn meester geleden heeft om Gods weg te gaan, zo mag Paulus lijden om Gods weg te gaan. Ook nu hoeft hij niet te twijfelen. Dit is Gods weg met hem. Zo kan hij getuige zijn van de Christus. Jezus heeft het gezegd: zoals ze Mij hebben vervolgd, zullen ze ook jullie vervolgen. Zo komt Paulus terug in Jeruzalem. Niet als vervolger, maar als vervolgte. Zo is God met hem. Paulus weet: op de weg die ik nu ga, is mijn Meester mij voorgegaan.

Maandag 30 december

De Heere regeert.

Lezen: Psalm 79:8-13

Asaf, de dichter van dit lied, bidt om Goddelijke hulp in de zware omstandigheden waarin land en volk zich bevinden. Kan hij zonder meer op die hulp rekenen? Nee – Israël heeft het zich niet waardig gemaakt; ze hebben de afgoden gediend. Daarom smeekt Asaf om genade: verzoen de zware schuld, die ons met schrik vervult; bewijs ons Uw genade.

Na de schuldbelijdenis volgt dan ook de roep tot God om wraak over de vijanden. Klopt dat wel? Ja, want de wraak komt God toe. Het slot van deze psalm opent geweldige perspectieven. Jeruzalem zal herbouwd worden. Er komt een nieuw Jeruzalem. God Zelf zal daar de Herder zijn. Het is de stad zonder tempel. Daar zal God wonen temidden van Zijn volk en het Lam zal hen weiden naar de levende fonteinen der wateren; de zonde zal er niet meer zijn en God zal alle tranen van de ogen afwissen. Daar zal alles vol zijn van de roem op God, Zijn trouw, Zijn onoverwinbare krachten. Is dat uw perspectief vandaag? Dan kunt u het leven aan.